

KATEGORI

[Visuell Kunst \(/genre/visuell-kunst/\)](#)

SJANGER

[Anmeldelse \(/category/anmeldelse/\)](#)

PUBLISERT

Søndag 10. september 2023

HVOR

Oslo

Blod, selvmord, skam, samiske referanser, manns-rollen, Pride-temaer, BMI-skulpturer i sjokolade, refleksjoner om våre pauser og produktivitet, eksponert øyesykdom og lupus, Extinction Rebellion, en fødsel – og en fontene laget av energidrikk. Høstutstillingen nummer 136 er alt annet enn monoton.

↑ Bas Ruis sin energidrikk-fontene Fountain of Youth i den ene taktile og sanselige salen på Høstutstillingen. Foto: Vegard Kleven / NBK

For første gang på mange år
Periskop (6) som en
estetisk helhet med et ka-
leidoskop av problemstillin-
ger, teknikker og uttrykk.

Estetisk helhet

Høstutstillingen har et underliggende mandat om å speile norsk kunstscene innen visuell kunst. Således vil den også speile tidsånden våre samtidskunstnere er en del av. Kultur skapes som kjent sjelden alene i et vakuum.

Det er ingen krav om formell utdanning eller tidligere meritlister for de som vil delta på Høstutstillingen – Høstutstillingen har alltid hatt en demokratiske og åpen tilnærming til kunstfeltet og hvem som defineres som kunstnere.

Verket kunstneren sender inn – er det som teller i første juryering – innsendt anonymt til en jury på 6 som byttes annen-hvert år. I år var det søkerrekord med 2695 innsendte verk. 68 kunstnere/grupper fikk plass i tre saler på Kunstnernes hus.

For første gang på mange år føles Høstutstillingen som en estetisk helhet med et kaleidoskop av problemstillinger, teknikker og uttrykk. Juryen har gjort en fremragende jobb med å representere alle krier og kroer fra den norske kunstscenen – fra materialbruk og genre til alder, kulturell bakgrunn og geografi. Kanskje kan det rettes en liten kritikk til en litt vel høy politisk kvoterings-korrekt andel verk med samiske referanser og Pride-knagger – men det i seg selv er også betegnende for vår *zeitgeist*.

Kritikk av kunst for barn og unge

(/wp-
content/uploads/2023/09/mmp322_still
Willy-Ingebrigtsen-scaled-
e1694366926965.jpg)

Kaia Hugin sin performance og film, *Motholic Mobble* 2022 utgaven, er en sterk film. Foto: NBK

Høstutstillingen har overbevist mer
noen gang i møte med alle aldre.

(/wp-
content/uploads/2023/09/DSF3499-
e1694367164429.jpg)

Lotte Konow Lund sitt silketrykk - ÅTTE
PUNKTER FOR ET VELLYKKET ATELIERBESØK -
vant årets pris fra Norske grafikere og er et
kunstpolitisk innspill. Foto: Vegard Kleven / NBK

Speilbilde av tiden

Utstillingen makter også å vise en bredde i de to polariserende retninger som har rådet siden modernismen oppstod – kunst som ide & utforskning der verket er sekundær prosessen og tematikk – og kunst som håndverk & ferdighet der innhold og form går hånd i hånd. På årets mønstring er også etablerte navn godt representert som malerne Lars Elling og Odd Nerdrum, tegne-kunstens pionerer Mette Hellenes og Vansessa Baird, skulptør Irene Nordli, installasjonskunstner Mathias Harenstam, Lotte Konow Lunds kunst-politiske instruksjon før et atelierbesøk og fotograf Finn Serck-Hansen.

Det er tekstilkunst av god kvalitet, material-collager, akvarell, oljemaleri, linosnitt, foto, installasjoner, dokumentariske filmer, visuelle filmer og performancer. Nytt i år er også at juryen har invitert inn to kunstnere post-mortem – under tanken om at det er opp til ettertiden at verkene deres ennå kan bli sett: Arne Vegar Pedersen (1984–2020) med sin nesten dokumentariske foto-serie *Summen av alle laster er konstant* (2014) og to mørke, vakre og melankolske grafiske arbeider av Christopher Rådlund (1970–2022). Slik utvides bredden og gir en ytterligere nærhet til kunsten som et svar på livet.

Men la oss ta på oss barnas briller. Er Høstutstillingen en fest *for, av og med* voksen-bransjen? Er den utilgjengelig og uinteressant for yngre som ikke kjenner kunstens retorikk og språk? Kan den 136. Høstutstillingen aktualisere for 0-25 år? Årets svar på dette spørsmålet er et stort JA.

Can den 136. Høstutstillingen
aktualisere for 0-25 år? Årets
svar på dette spørsmålet er
et stort JA.

Linda Bournane Engleberth sin fotoserie *Outside The Binary* - handler om 6 portretter av mennesker som identifiserer seg utenfor tokjønnsmodellen. Foto: Vegard Kleven / NBK

(/wp-content/uploads/2023/09/DSL_3384-e1694367347231.jpg)

Rommet har blitt til den mørkeste black-box – en nesten ung-zone.

Ung zone

La oss starte nede – hvor all videokunst er samlet. Her er det temaer som er såre aktuelle for de unge – presentert på en svært publikumsvennlig måte. Rommet har blitt til den mørkeste black-box – en nesten *ung-zone*. Etter noen minutter i mørke kan du orientere deg. To store lerret på hver kortende og to mindre skjermer på langveggene turnerer med å vise videokunst. Du vet ikke helt hvilket lerret som viser neste film. Da vi ankom, startet Iselin Linstad Hauges (f. 1981) verk *The boundary object* – en nærstudie av berøring mellom mennesket og et domestisert dyr – grisen – der en hånd stryker grisebusten. Det er taktilt og stille.

(/wp-content/uploads/2023/09/sivil-ulydighet-klode-scaled-e1694367628167.jpg)

SIVIL ULYDIGHET er et videoverk av kunstner Thomas Østby - der han er med når aktivister fra Extinction Rebellion aksjonerer mot privatbilister og kjente kunstverk. Foto: NBK

Mamma-video

Plutselig starter en ny skjerm og lyden *mamma* fyller rommet – et samarbeid mellom skuespiller Lars B. Hjort og billedkunstner Per Teljer. Ordet «mamma» er noe alle kan referere til uansett hvor i verden man er, og ordet er det mest brukte i terapeutisk sammenheng – men også et ord som trigger mye for noen. Og kanskje spesielt hos barn og unge.

Et tredje videoverk, *Motholic Mobble*, virker like sterkt på kroppen som lyden av mamma – der en kvinne (kunstneren selv Kaia Hugin (1975)) kryper over et fjell-landskap og begynner å grave en grop, kun ved hjelp av egen kropp og roterende bevegelse. En grav? Hull for beskyttelse? Skam? Frustrasjon? Ensomhet? Selv-straff? Isolasjon? Tvangsmønstre?

Blod og demonstrasjoner

I midten av rommet danner fem skjermer en sirkel – alle med to sakko-sekker foran og en stolpe med en knapp og to høretelefoner. Slik kan du uforstyrret fokusere på videoverket foran deg – beskyttet i mørke. Her er Marthe Aas (1966) film om blod som et symbol for menneskets livskraft og sjel, men også død, vold og splittelse. Et annet verk er *SIVIL ULYDIGHET* der kunstner Thomas Østby er med når aktivister fra Extinction Rebellion aksjonerer mot privatbilister og kjente kunstverk. Hvor langt kan man gå for å fronte saken sin?

Ta en pause

En overraskende film er verket *Vi skal ta pauser ... Pausene skal brukes konstruktivt* av Ihra Lill Scharning og Katarina Skjønsberg som utgjør kunstnerduoen PURPOSE CORE. I den første filmen hevder PURPOSE og CORE at de er nødt til å ta pauser, men følger

Selvom jeg har opplevd det jeg har opplevd, er jeg ennå dårlig til å snakke om det ...

opp med en formaning om at pausene skal brukes konstruktivt – et spark til vårt tids fokus på produktivitet og manglende evne til å stoppe opp. Selv pausene skal ha verdifullt innhold.

Kritikk av kunst for barn og unge

Utstillingens beste verk

Det sterkeste verket på Høstutstillingen, med en særlig relevans for de unge, er videoen *høyere enn himmelen* av Ronja Krokstrand Gravklev (2002). Gjennom ekte filmer fra hennes barndom forteller hun nært og reflekterende fra nåtiden hvordan storebrorens selvmord påvirket henne. Det er en pårørendes historie uten staffasje og destruktiv selvkritikk, en utrolig viktig stemme som trolig vil bidra til at andre pårørende i en slik situasjon ikke vil føle seg alene:

Selvom jeg har opplevd det jeg har opplevd, er jeg ennå dårlig til å snakke om det (...) Noen ganger håper jeg at jeg kan eksplodere som et lemmen, så det blir lettere å lese meg (...) Jeg er redd for å gjøre noen ukomfortable med å fortelle hva jeg føler. Jeg kan klare det alene. Men jeg trenger ikke det.

(/wp-content/uploads/2023/09/gfbxs33cbarf-e1694367848764.webp)

Ronja Krokstrand Gravklev film på 12,20 min er kanskje beste verkene på årets Høstutstilling: Høyere enn him NBK

Skammen bord: Tobias Kvendseth (1995) verk Shame Objects er et sterkt verk. Foto: Vegard Klevene / NBK

(/wp-content/uploads/2023/09/DSF3433-e1094307960654.jpg)

(/wp-content/uploads/2023/09/DSF3784-e1694368155936.jpg)

Blafreføyne av Verena Winkelmann er et verk med mange assosiasjoner for de unge. Foto: Vegard Kleven / NBK

Skammelige objekter

Høstutstillingens to saler i andre etasje er også en oppdagelsesferd for de unge. Mens overlyssalen til venstre representerer en sanselig og taktile del av utstillingen med mye humor og lek med undertoner og materialer du ikke ser kunst laget av hver dag, er salen til høyre litt mer krevende i uttrykk og tematikk. Det er likevel et fantastisk utgangspunkt for ung kunstformidling.

Et blikkfang i rommet til høyre er et bord med organiske, harde og spisse former. Tematikken kan minne om Yoko Onos performance *Cut Piece* fra 1963, der publikum kunne velge gjenstander for å "bruke" på henne, og Ono satt igjen med avrevete klær. Både Ono og publikum kjente på skammen. I Tobias Kvendseth (1995) verk *Shame Objects* har han stilt ut ti av 60 verk med objekter som er basert på handlinger en person utsatt for skam kan utføre, som å skjære, dele, skjule eller slå. Dette kan igjen trekkes videre til selvskading eller skade på andre i samtalen med de unge. Hva får deg til å føle skam? Hva fører den følelsen igjen så til?

Høstutstillingens to saler i andre etasje er også en oppdagelsesferd for de unge.

Blafreøyne

En annen form for skam kan leses inn i verket *Blafreøyne* av Verena Winkelmann (1973). Luft blåses på en bok som er festet i marginen på veggen – slik at arkene med bilder av et øye blafrer og lever sitt eget liv. Utgangspunktet er kunstnerens opplevelse av å ha en øyeskade som gjør at øynene blafrer når hun skal orientere seg i omgivelsene. Hvordan oppleves det å være annerledes? Å ikke kunne ha øyekontakt? Å lete med blikket for å finne frem? Hvem er du i forholdet til rommet rundt deg?

Fotoet *Camp* har også referanser innen tematikken skam, anderledeshet og fordommer. Verket er montert i et hjørne, fra gulvet og opp, som om vi står på samme nivå som bena til menneskene i fotoet. Pride-hjertet på sokkene er blikkfanger, mens overkroppen med et ansikt er utelatt. Er sokkene og logoen mer representativt enn et fjes? Kunstneren Kaeto Sweeney (1993) er grunnlegger av ASTERISK, en skeiv tverrfaglig arrangements-serie og plattform. Montering av verket helt nede på veggen inviterer barn og ungdom inn på en ny måte til å lese kunst og utforske hvor vi selv er plassert i forhold til verket – et grep som egentlig går igjen på hele utstillingen.

I dialog med dette fotoet finner man også *Outside the Binary* – 6 portretter av mennesker som identifiserer seg utenfor tokjønnsmodellen av Linda Bournane Engelberth (1977). Gjengivelsene av menneskene røper ingenting – de stigmatiserte er nesten normalisert.

Jonas Yang Tislevoll analoge foto *The final goodbye* er en fin pause på årets Høstutstilling. Foto: Vegard Kleven / NBK

(/wp-content/uploads/2023/09/DS1-3373-e1694368346227.jpg)

I den andre delen av salen er det flere fotografier som fanger blikket – og nye perfekte utgangspunkt for samtaler med barn.

Dobbel-amming

I den andre delen av salen er det flere fotografier som fanger blikket – og nye perfekte utgangspunkt for samtaler med barn. Andrea Gjestvang (1981) ble kjent for sin fotoserie av overlevende fra Utøya – ti år etterpå. På Høstutstillingen viser hun to foto fra serien *Atlantic Cowboy* av menn på Færøyene, der de fleste av kvinnene har reist. Igjen står en sårbar macho-kultur i møte med naturen: en mann med blod på hendene og en ensom moskus i et fjellandskap. Å sammenligne følelsen i to slike bilder er en god øvelse. Hva handler dette om? Hva er sammenhengen?

To andre fotoprojekter som fortjener en oppmerksomhet er et lite analogt fotografi av Jonas Yang Tislevoll (1993), *The final goodbye*, og Marthe Ramm Fortuns (1978) serie *Life Hacks I've Picked up from Death*. Tislevoll viser en ærlig gjengivelse av et par på en benk – hvem er det et endelig goodbye til? Oss? Paret geg

(/wp-content/uploads/2023/09/DSF3529-e1694368536157.jpg)

Marthe Ramm Fortuns (1978) serie *Life Hacks I've Picked up from Death* er en serie som skaper rom for mange narrativer. Foto: Vegard Kleven / NBK

(/wp-content/uploads/2023/09/DSF3816-e1694368785336.jpg)

Anna Ihles rom-installasjon Pauser av spytt og melk, kropper av vann er en vekker om tid. Foto: Vegard Kleven / NBK

Sjokolade, krig og Batteri

På vei inn i den andre salen passerer man Anna Ihles rom-installasjon *Pauser av spytt og melk, kropper av vann*. Under masse trespon skimtes en liten plast-sjiraff som også er modellen for de store formene hugget ut av trestokker. Tematikken er den samme som i videoen nede: pauser og verdien av tid. Stokkene jobbet kunstneren på i pausen mellom amming og babyens behov – og understreker at hverken treet eller den ammende kroppen har noen iboende 37,5-timers arbeidsuke, men følger begge hver sine naturlige sykluser.

Alvor og humor

Fra trestammer og amming ankommer du som publikum kanskje det mest vellykkete rommet på årets Høstutstilling i overlyssalen til venstre, der humor og alvor følger hverandre. Installasjoner og veggverk går i dialog – både når det kommer til innhold så vel som estetikk. Akkurat her inne skulle jeg sett at det stod, med store bokstaver, på et skilt:

Kjære alle barn – kunsten kan berøres!

Lukt og lyd

Publikum møtes av lukten fra et imponerende innendørs land-art verk: *Heaps* av Sebastian Rusten (1986) – mens du hører lyden av vann fra den humoristiske og symboltunge fontenen til Bas Ruis (1995) *Fountain of Youth* – laget av pleksiglass og 24 Monster Energy-bokser.

Endevæggen ruver i lag på lag av store biter med skumgummi med gjemte små objekter av glass, fossiler, meteoritt, aluminium og pengesedler i verket *Advice of Ancestors* av kunstneren Kobie Nel (1984) – inspirert av sjamanisme. Kontrasten er stor til riper i et Tesla-panser, lik raderinger i en gammel kobberplate, i verket *Is this it* av Ingeborg Annie Lindahl (1981). Risp i det perfekte – et vart tegnet intimt par i den vulgære bulkete lakken. Her er nivåene mange når det kommer til tolkninger.

Sjokolade og BMI

Materialleken og alvoret fortetter i skulpturene *BMI 22,5* og *BMI 33,2* – der kunstneren Renate D. Dahl (1978) tok avstøpninger av egen mage, rygg og rumpe underveis i en slanke-periode. *BMI 33,2* er støpt i glava og epoxy – kunstnerens kropp i et mellomstadium i et materiale som benyttes som isolasjon. I *BMI 22,5* har Dahl støpt det hun på et tidspunkt anså som sin idealkropp, i et materiale hun selv elsker å spise: sjokolade. *Kan man lage kunst av godteri?* kan man tulle med de minste – mens de eldre vil kunne drøfte bruk av materialer som fremhever et budskap.

Å rive opp sorgen

Ett verk som også fortjener oppmerksomhet, og som gir en kunstnerisk inngang til samtaler rundt sorg og minner, er *Minnestrådar* av Rasmus Arvidsson (1996). Hvor lang tid tar det før en sorg går over? Kunstneren bearbeidet sin sorg over farens bortgang med å møysommelig å rive trådene i sin avdøde fars håndkle fra hverandre. Hva skjer i en slik rituell øvelse? Har denne handlingen en sammenheng med kvinnen som rytmisk gravde et hull i videoen nede? Hvordan vi mennesker skaper våre ritualer for å overleve og skape systemer i kaoset utenfor oss eller inne i oss selv?

Mari Meen Halsøys skulptur (1978) *WOUNDS / 4. AUGUST 2020* viser til en eksplosjon i Libanon som i 2020 tok liv av 218 mennesker og over 7000 ble skadet. Slik kan kunst kommentere krigens grusomheter – kun med leire og hvetekorn – et svært aktuelt verk i disse tider.

Årets Høstutstilling er, når me ser på dei utvalte verka, veldig nær menneskje sjølv: nær ynskjer og håp og draumar, men også det som er knust, det som ligg igjen i ruinar og som vil verta ein del av menneskja si verdforståing i tida som skal koma. (Marius Moldvær, på vegne av Den Nasjonale Jury)

Høstutstillingen har overbevist mer enn noen gang i møte med alle aldre. Jeg håper den tar tak i den innholdsrike skattekisten av Kritikk av kunst for barn og unge et formidlingsgrunnlag for barn og unge som juryen har tromlet sammen, og bruker samtidskunsten godt i møte med barna. Og jeg håper at alle voksne tar barna med på årets Høstutstillingen og tør å åpne opp om såre temaer så vel ren sansing og undring.

Om Høstutstillingen:

Statens kunstutstilling, Høstutstillingen er en kunstnerjuryert gruppeutstilling basert på fri innsendelse.

Alle kunstnere som bor i Norge og norske kunstnere bosatt i utlandet, samt kunstnere med annen tilknytning til Norge, er velkommen til å søke. Det er *ikke* et krav med kunstnerisk utdanning eller medlemskap i en kunstnerorganisasjon. Hver søker kan søke med opptil tre verk. Kunstnergrupper kan søke gjennom en representant. For avdøde kunstnere kan arvinger søke om deltakelse de to første årene etter kunstnerens død.

Utstillingen skal fortrinnsvis vise nye verk, det vil si arbeider produsert i løpet av de siste to årene. Det er ønskelig at verkene ikke er innkjøpt av offentlige institusjoner. Høstutstillingen er en salgsutstilling.

Alle arbeider blir vurdert av Den Nasjonale Jury (DNJ). Juryen består av kunstnere som velges for en periode på to år gjennom flertallsvalg av Norske Billedkunstneres (NBK) medlemmer. Medlemskap i NBK er ikke et krav for juryens medlemmer.

Den Nasjonale Jury 2023:

Stacy Brafield

Åsil Bøthun

Marius Moldvær

Gelawesh Waledkhani

Maya Økland

DNJ har juryeringen av statens kunstutstilling som sitt viktigste arbeidsområde, og det kunstneriske ansvaret for utstillingen.

Juryens kunstneriske avgjørelser må ikke begrunnes og kan ikke overprøves.

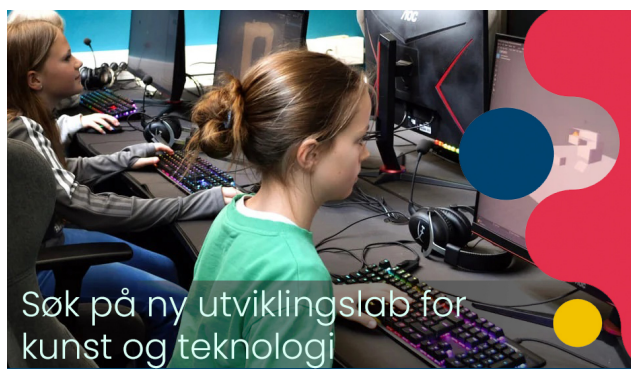

ANNONSER

Annonsere i Periskop?

Kontakt oss, så forteller vi mer.

[\(https://periskop.no/om-periskop/\)](https://periskop.no/om-periskop/)

Søk på ny utviklingslab for kunst og teknologi

[\(https://mrfylke.no/tilskot-prisar-og-stipend/tilskot-til-kulturell-og-kreativ-naering/ada-utviklingslab-for-kunst-ny-teknologi-og-nye-medier\)](https://mrfylke.no/tilskot-prisar-og-stipend/tilskot-til-kulturell-og-kreativ-naering/ada-utviklingslab-for-kunst-ny-teknologi-og-nye-medier)

LES OGSÅ:

[Høstutstillingen 2020: Spillet om kunsten](https://periskop.no/om-periskop/)
(/hostutstillingen-2020-spillet-om-kunsten/)

Av Oda Bhar (<https://periskop.no/author/oda/>)

[Høstutstillingen 2023 – et frydfullt, sanselig univers for små øyne og høyaktuelle problemstillinger for de unge](https://periskop.no/om-periskop/)
(/hostutstillingen-2023-et-frydfullt-sanselig-univers-for-sma-oyne-og-hoyaktuelle-problemstillinger-for-de-unge/)

[Høstutstillingen 2021: En lavmælt apokalypse](https://periskop.no/autor/oda/) ([/hostutstillingen-2021-en-lavmaelt-apokalypse/](https://periskop.no/autor/oda/))

Av [Oda Bhar](https://periskop.no/autor/oda/) (<https://periskop.no/autor/oda/>)

[Er det mulig å gi barn og unge innpass i årets Høstutstilling?](https://periskop.no/autor/mina-s-haufmann/) ([/er-det-mulig-a-gi-barn-og-unge-innpas-i-arets-hostutstilling/](https://periskop.no/autor/mina-s-haufmann/))

Av [Mina S. Haufmann](https://periskop.no/autor/mina-s-haufmann/) (<https://periskop.no/autor/mina-s-haufmann/>)

[Dele på Facebook](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=https%3A%2F%2Fperiskop.no%2Fhostutstillingen-2023-et-frydfullt-sanselig-univers-for-sma-oyne-og-hoyaktuelle-problemstillinger-for-de-unge%2F) (<https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=https%3A%2F%2Fperiskop.no%2Fhostutstillingen-2023-et-frydfullt-sanselig-univers-for-sma-oyne-og-hoyaktuelle-problemstillinger-for-de-unge%2F>)

STIKKORD: [Høstutstillingen](https://periskop.no/tag/hostutstillingen/) ([/tag/hostutstillingen/](https://periskop.no/tag/hostutstillingen/)) · [Kunstutstilling](https://periskop.no/tag/kunstutstilling/) ([/tag/kunstutstilling/](https://periskop.no/tag/kunstutstilling/))

Mette Torstensen

Mette Torstensen er utdannet kunsthistoriker med en Cand. Philol. fra UiO (teaterhistorie, estetikk & feminisme og kunsthistorie), John Cabot University i Roma (mellomfag Kunsthistorie) og Tverrfaglig institutt i India (grunnfag religionshistorie). Hun avsluttet med sin hovedfagsoppgave på Anette Anker - en av våre tidlige kvinnelige kunstnere i 2002. Mette har også selv interesse for skapende kunst - og har gått på Mølla kunsthøgskole og Asker Kunsthøgskole. Hun har lang erfaring som kritiker og journalist fra Billedkunst, Kunst på Arbeidsplassen, Plnty, lokalpresse og andre publikasjoner. I 10 år var hun redaktør av magasinet KUNST og bygget opp dette til Nordens største kunstmagasin. Fra 2015 til 2023 har hun vært daglig leder for Sjøholmen kulturhus - et eger grunder-skap der hun ennå er deleier og sitter i styret. Utenom dette har Mette formidlet kunst på Slottet og Høstutstillingen, jobbet som kurator, holdt flere foredrag om barn & kunst - og produsert og kuratert en lang rekke barnekunstprosjekter under egen merkevare: Kunstmagi - fra boken ved samme navn som hun utga på Vigemønstad Forlag i 2015. www.mettetorstensen.com

[Andre tekster av skribenten](https://periskop.no/autor/mette-torstensen/) (<https://periskop.no/autor/mette-torstensen/>)

Relaterte saker

[NYHET: Barneredaksjonens første oppdrag!](https://periskop.no/nyhet-barneredaksjonens-forste-opppdrag/) ([/nyhet-barneredaksjonens-forste-opppdrag/](https://periskop.no/nyhet-barneredaksjonens-forste-opppdrag/))

Av [Mette Torstensen & Rebecca Hagen](https://periskop.no/autor/rebecca-hagen/) (<https://periskop.no/autor/rebecca-hagen/>)

[Kunstnerisk protestaksjon for rødlista fugler](https://periskop.no/kunstnerisk-protetaksjon-for-rodlista-fugler/) ([/kunstnerisk-protetaksjon-for-rodlista-fugler/](https://periskop.no/kunstnerisk-protetaksjon-for-rodlista-fugler/))

Av [Meera Manjit Kaur](https://periskop.no/autor/meera-manjit-kaur/) (<https://periskop.no/autor/meera-manjit-kaur/>)

[Nasjonalmuseet: – En sofistikert fornøylesepark](https://periskop.no/utstilling-pa-nasjonalmuseet-en-sofistikert-fornoyelsespark/) ([/utstilling-pa-nasjonalmuseet-en-sofistikert-fornoyelsespark/](https://periskop.no/utstilling-pa-nasjonalmuseet-en-sofistikert-fornoyelsespark/))

Av [Maria Borg](https://periskop.no/autor/maria-borg/) (<https://periskop.no/autor/maria-borg/>)

Periskop er et tverrfaglig tidsskrift om kunst for barn og unge. Ansvarlig redaktør: Mette Torstensen, 901 190 07 [Les mer](https://periskop.no/) ([/om-periskop/](https://periskop.no/))

KONTAKT
Periskop - kritikk av kunst for barn og unge · Erika Nissens Gate 4, 0480 OSLO · periskop@periskop.no (<mailto:periskop@periskop.no>)

ANNONSERE
Vil du annonsere i Periskop? Ta kontakt på periskop@periskop.no (<mailto:periskop@periskop.no>)

FØLG OSS
[Facebook](https://www.facebook.com/Periskopkritikk/) ([https://www.facebook.com/Periskopkritikk/?fref=ts](https://www.facebook.com/Periskopkritikk/)) · [Instagram](https://www.instagram.com/periskopkritikk/) (<https://www.instagram.com/periskopkritikk/>) · [Twitter](https://twitter.com/periskop_no) (https://twitter.com/periskop_no) · [LinkedIn](https://www.linkedin.com/company/periskop-kritikk-av-kunst-for-barn-og-unge/?viewAsMember=true) (<https://www.linkedin.com/company/periskop-kritikk-av-kunst-for-barn-og-unge/?viewAsMember=true>)
Abonner på nyhetsbrevet (<http://www.periskop.no/nyhetsbrev>)

Vil du motta vårt nyhetsbrev?

Epost

SEND INN